

Nr 261.

Av herr Olovson i Västerås m. fl., om ökning av antalet *ordinarie tillsyningsmannatjänster vid tullverkets lokalförvaltning.*

I motion till 1930 års riksdag, II: 316, rörande uppförande å tullverkets stat av tre för tullkammaren i Västerås avsedda tillsyningsmanstjänster, anförde undertecknade i huvudsak följande.

Ehuru Västerås redan före djuphamns- och kraftverkskajernas tillkomst hade avsevärt livligare sjöfart än Örebro och Eskilstuna och ävenledes mycket större nederlags- och transitrörelse än sistnämnda tullplats, var likväl den ordinarie bevakningspersonalen mindre till antalet i Västerås än vid tullkamrarna i Örebro och Eskilstuna, nämligen en tulluppsyningsman och en tillsyningsman, mot tvenne uppsyningsmän och en tillsyningsman i Örebro och en uppsyningsman och två tillsyningsmän i Eskilstuna. Redan då 1923 års "normalstat" för tullverket uppgjordes — vid en tid, som särskilt för Västmanlands läns vidkommande utmärktes av ovanligt ringa livaktighet i handel och industri — var den tullkammaren i Västerås tilldelade bevakningsstyrkan otillräcklig.

I ännu mycket högre grad har detta givetvis blivit fallet, sedan ovan nämnda hamnanläggningar kommit till stånd, vilka givit staden ett vidsträckt och svårövervakat hamnområde samt dragit till sig en med varje år ökad införsel från utrikes ort. Även den direkta importen till övriga hamnar inom Västerås' tulldistrikt, främst Köping, har avsevärt tilltagit, sedan den ombyggda Södertälje kanal öppnat Mälaren för större fartyg.

Det stegrade kravet på tullbevakning — framhävt bl. a. genom det under de sista åren starkt ökade antalet beivrade smugglingsförseelser — tillgodoses för närvarande nödortfigt genom användning av ett efter trafikens skiftningar växlande antal extra tullvakter, ofta upp till åtta på en gång. Denna anordning ville man gärna betrakta som en tillfällig nödfallsutväg, men det förefaller, som om utsikten till att — i enlighet med Västerås' tullkammares framställning till generaltullstyrelsen — få nödigt antal *ordinarie* tjänstemän för tullbevakningen inom Västerås' hamn och tulldistrikt, vilket omfattar hela Västmanlands län, skulle vara ganska ringa.

Enligt vad vi gjort oss förvissade om, äro åtminstone tre nya tjänster, vilka alla — med hänsyn till de göromål, varför de vore avsedda — borde vara i lägst tillsyningsmans grad, oundgängligen nödvändiga både med hänsyn till

bevakningstjänstens effektivitet och skäligen aktgivande på personalens intressen. Så långt motionen vid 1930 års riksdag.

Sedan har en ny tillsyningsmanstjänst tillförts Västerås' tullkammare, vilken i och för sig otillräckliga ökning blir det ännu mer genom den avsevärda stegring av trafiken på Västerås' stads och tulldistrikt hamnar, som ägt rum under nästlidet år. Antalet från utrikes ort inkomna fartyg, som 1927, det år, då Västerås' djuphamn öppnades, var 78 och år 1929 uppgick till 118, steg under nästlidet år till 161.

Som även i övrigt en stark tendens till stegring av göromålen vid Västerås' tullkammare kunnat påvisas under de senaste åren och denna uppgång ingalunda avbrutits av fjolårets på flertalet andra orter mer eller mindre tydligt framträdande lågkonjunktur, finna vi alltjämt en förstärkning av tullbevakningspersonalen i Västerås av nöden, därvid vi emellertid anse oss böra stanna vid samma krav, som det, vi framförde vid fjolårets riksdag, alltså, enär en tillsyningsmanstjänst sedan dess tillkommit, att tvenne nya sådana tjänster måtte tillföras Västerås' tullkammare.

Med stöd av vad vi sålunda anfört få vi hemställa,

att riksdagen måtte med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 1, sjunde huvudtiteln, lokaltullförvaltningen, besluta utöka antalet ordinarie tillsyningsmannatjänster med 2 från nuvarande 823 till 825, och

att vederbörande utskott måtte föreslå den höjning av anslaget å tullstaten för avlöning till ordinarie tjänstemän, som kan bliva erforderlig i anledning av det av oss framställda yrkandet.

Stockholm den 20 januari 1931.

Emil Olovson,
Västerås.

Anton Eklund.

Viktor Larsson.